

A je po táboře!

Vedoucí si konečně můžou oddechnout, přežili to všichni, i když ne úplně ve zdraví. Užili jsme si spoustu zábavy, vyblbli se u vody a vybojovali mnoho bitev ve Hře. Ani vaření nebylo zas tak špatný, ale horší bývali služby, které jídlo připravovali neustále se někteří poflakovali mimo kuchyň nebo ne-reagovali na naše připomínky a rady. Občas se to chce zamyslet, ono se pak nemusí tolik pracovat nebo alespoň ne ve spěchu, třeba odmýt si co nejvíc nádobí během vaření a ne aby u plotny stál jeden ze služby a ostatní si vesele hráli např. tyšprte ap.

Teď se podíváme, co se asi tak bude dít v tomto roce. Jako základ zůstanou družiny, které byly na táboře, takže se obračejte se svými požadavky na své rádce, kteří vaše požadavky vyřídí sami nebo je předají výše. Musíte si též ve svých družinách sestavit funkční štafetu. Družiny budou mít význam v další hře, kterou zahájíme asi už na podzim. Zatím si jen o čem asi bude můžete nechat zdát.

Mimo hru by se měl pohnout oddíl už nějakým výrazným směrem, jako který nám přišla nejideálnější Středozem. Z té sice je v nováčkajdě Hobit, ale zatím bez nějakého dalších významu. Proto naším hlavním úkolem bude pracovat na tvorbě tohoto „rituálu“. Prosíme vás o pomoc, abyste se snažili přijmout, co vytvoříme my, a pokud budete mít nějaký návrh a nápad, abyste dali vědět. Přemýšlejte o tom.

Tak a teď mě přestalo bavit dál psát další řádky tohoto „praštěného“ časopisu, který, kdo ví jestli, ho čte polovina z vás, ale bohužel do něj za celý rok přispěla jen Kytka a, kdosi jako Ruka. Tak a já se jdu věnovat referátu o Itálii, kam si jedu příští týden konečně na prázdniny.

Plán akcí na podzim

pravidelné schůzky ve středu asi od 16.30

25.-27. 9. výprava

2.- 4.10. výprava pro Stopaře

28.10.- 1.11. velká výprava - Boj o štít

21. a 22.11. dvě jednodenní výpravy

11.-13.12. vánoční výprava

Heraldika

Již několikrát jsme zkoušeli zavést trochu heraldiky obzvláště na naše štíty. Aby to začalo fungovat chce to od vás taky trošku iniciativy, které se kupodivu objevila, jeden z účastníků tábora měl na svém štítě erb své postavy. Takže to teď čeká také na vnesení řádu. K čemuž trochu i přispěla táborová hra, kdy každý měl erb nějaké postavy, takže teď si každý do velké podzimní výpravy (asi 28.10.- 1.11.) dohodne u Sarančete úplnou podobu svého erbu, který bude na štítech vidět. Jinak si jím můžou zdobit i další věci po způsobu středověku. Dále se už budou erby vytvářet podle následujících pravidel:

1. Svůj erb získat každý, kdo splní Nováčkovskou zkoušku.
2. Erb přijímá Velká rada na základě návrhu Herolda.
3. Návrh si může sám navrhnout nositel a nechat jej prověřit Heroldovi nebo se jen podílet na vytvoření erbu Heroldem.
4. Herold může být, kdokoliv kdo má splněno heraldické minimum a je v daném rozsahu každý rok přezkoušen.
5. Heraldické minimum:
 - a) Tvorba erbu a jeho blason (popis).
 - b) Oddílové erby.
 - c) České erby (poznání určitého množství erbů české šlechty).
 - d) Evropské erby (poznání určitého množství erbů panovnických rodů).
 - e) Státní znaky (poznání určitého množství znaků dnes existujících států).

Za časů zesnulého krále Václava IV. (březen 1396-duben 1397)

Nejdůležitější události se odehrály v Praze, většina nejvýznamnějších osobností Českého království se zde setkala k vyřešení otázek o vládě v zemi. Nejpřednějším návštěvníkem Prahy byl král Zikmund, na jehož smírcí výrok se čekalo ve vztahu krále Václava IV. se svými milci a panskou jednotou vedenou královým bratrancem Joštem, který byl v Praze také. Ve středu před svátkem panny Kunhuty (1.březen 1396) zpečetili oba králové, Václav IV. a Zikmund, smlouvu, ve které se

navzájem prohlásili dědici pro případ, že by zemřeli bez potomků. Pátou postní nedělí (19.března) vyhlásil král Zikmund svůj smírný výrok, který jak se dalo čekat oklestil moc krále Václava IV. ve prospěch zemských úřadů, které měla panská jednota ve své moci, a rady pánů. O Velikonočním pondělí (2.dubna) převzal úřad pražského arcibiskupa pán Olbram ze Škvorce, který byl důvěrným přítelem zesnulého vévody Jana Zhořeleckého. Zikmund si ještě než odjel (koncem dubna) zajistil za svůj výrok jako odměnu od Václava IV. říšské vikářství. V polovině června odjíždí i markrabě Jošt. Václav IV. si v červnu zajistil podporu některých váhajících šlechticů (Jan z Chlumu, Beneš z Hořovic, Štěpán z Opočna a Jan z Michalovic). V den Navštívení Panny Marie (2.července) byl uveden do svého úřadu arcibiskup Olbram ze Škvorce. Václav IV. ve středu na svátek Romana mučedníka (9.srpna) sepsal spojeneckou smlouvu s markrabětem Vilémem Míšeňským. Druhého dne se ke králi přiklonil i Oldřich Zajíc z Házmburka. Ve středu po svátku Ludmily mučednice (20.září) zaslá král Václav IV. omluvu markraběti Joštovi, o co šlo vám neřeknu. V pondělí před svátkem Kosmy a Damiána (25.září) král Zikmund s uherským a vojskem západních křižáků vybojoval bitvu s osmanským (tureckým) sultánem Bayezidem I. neúspěšnou bitvu. Křižácké vojsko bylo zničeno nebo rozprášeno, uherské uteklo a král Zikmund odplul na benátských lodích po Dunaji. Na podzim do Prahy zavítala vyslanci lucemburské šlechty Hubard z Eltern a Edmund z Endelsdorfu. Ve čtvrtek po svátku Lukáše evangelisty (19.říjen) zemřel mohučský arcibiskup Konrád II. von Weinsberg. Okamžitě se rozehrála vysoká hra o obsazení uvolněného stolce, kapitula sice zvolila Joffrieda z Leiningen, kterého podporoval Václav IV., ale tak neúčinně, že se začal domáhat tohoto obročí Jan Nasávský s pomocí rýnských falckrabat Ruprechta II., jeho syna Ruprechta III. a vnuka Ruprechta Pipana. V té době začala drobná válka na Žitavsku, kde zaútočil na královské statky a statky jeho spojenců Hynek Berka z Dubé s podporou markraběte Jošta. Mezitím Václav IV. oblehl a dobyl nepřátelsky naladěné město Sušice. Na den sv. Martina požádal Václav IV. lužické šestiměstí (Budyšín, Zhořelec, Žitava - ještě česká, Kamenec, Lubij a Lubáň) o dobytí hradu Ronova, ze kterého podnikal Hynek své nájezdy, což se nakonec nepodařilo.

V pátek před Adventní nedělí (1.prosince) propukly pouliční boje v Olomouci mezi biskupem a markr. Prokopem trvajících dva

dny. Nazítří (2.prosince) došlo k bitvě u Cimburka (Brno), v nichž vojska markr. Jošta po vážných ztrátách ustoupila před vojsky markr. Prokopa a vojsko markr. Jošta oblehlo Cornštejn, který spravuje Eliška ze Švamberka.. O Adventní nedělí (3.prosince) skončili boje v Olomouci naprostým vítězstvím bisk. Mikuláše, markr. Prokop byl v bojích zajat. Biskupská vojska mezitím oblehla Jevíčko. Vojsko pan. Zikmunda Hulera ve stejný den přepadlo a dobylo hrad Starý Hrozňatov, patřící ryt. Žofii Pluhové z Rabštejna. Vojska markr. Jošta vedená hejtmanem Janem Vranovským dobyla hrad Cornštejn. Ve svátek sv. Barbory (4.prosince) došlo k bitvě u Bítova v níž zvítězilo vojsko markr. Jošta vedené hejtmanem Vratislavem Jemnickým nad vojskem p. Elišky ze Švamberka a oblehlo hrad. Nazítří (5.prosince) byla svedena bitva u Kolštejna, ve které byl zničen jízdní oddíl Albrechta z Valdštejna a na Brtnici, poté vojska vév. Jana II. dobyla hrad. Vojska bisk. Mikuláše se utkala v bitvě u Přerova s vojsky markr. Prokopa. Ve stejný den vojska markr. Jošta vedená hejtmanem Jaroslavem Uničovským oblehla Úsov patřící markr. Prokopovi. Ve čtvrtek po svátku Mikuláše papeže (7.prosince) bylo dobyto městečko Úsov s hradem. Vojska vyšehradského probošta oblehla hrad Poděhúsy patřící šl. Markétě z Újezdce. V pátek na den Početí panny Marie (8.prosince) byla vybojována bitva u Polné v níž vyhrálo spojená vojska markr. Jošta vedená hejtmany Hanušem Jihlavským a Joštem z Rokštejna nad vojskem p. Elišky ze Švamberka, poté vojsko hejtmana Hanuše Jihlavského oblehlo Polnou. V pondělí po svátku Početí panny Marie (11.prosince) bylo dobyto město Jevíčko. A byly dobyty Poděhúsy. Ve den sv. Nikasia biskupa (14.prosince) bylo dobyto město Polná a do Prahy vpadlo vojsko markr. Jošta pod velením hejtmana Petra Kolodějského a jeho žoldněři spolu s vojskem p. Jindřicha z Rožmberka obsadila město na levé straně Vltavy. A před Novým Městem došlo k bitvě s královským vojskem, obě vojska utrpěla těžké ztráty a královští ustoupily do města. Poté spojenecká vojska zradou vnikly do Nového Města a oblehly Staré Město. Druhý den (15.prosince) byl dobyt Přerov bisk. Mikulášem. Úspěšná vojska prob. Václava Králíka porazila v bitvě u Libějovic jízdu šl. z Újezdce a oblehly tvrz. Hejtman Hanuš Jihlavský dobyl hrad v Polné. V sobotu po svátku Nikasia biskupa (16.prosince) byla dobyta tvrz v Libějovicích. V pondělí po svátku Moudrosti Boží (18.prosince) koupil markr. Jošt od svého bratra

markr. Prokopa panství Bzenec, Napajedla a Uherský Ostroh za 5 dukátů moravské ražby. Nazítří (19.prosince) oblehla vojska hejtmána Jošta z Rokštejna Příbyslav, hlavní sídlo pánů z Ronova. V první suchý den po sv. Lucii (20.prosince) milice p. z Rožmberka po ničivém nájezdu jízdy ryt. Žofie Pluhové ustoupila. V den sv. Tomáše apoštola (21.prosince) koupil po nátlakové akci pan. Václav Králík panství Litovice. V den Mládítek (28.prosine) byl dobyt hrad Bítov vojskem markr. Jošta. V den sv. Tomáše biskupa (29.prosine) bylo dobyto město Příbyslav a za dva dny na sv. Silvestra papeže (31.prosine) byl dobyt hrad v Příbyslavi a na něm byla zajata p. Eliška Ronovská ze Švamberka.

Začal nový rok 1397.

O Oktávu sv. Jana evangelisty (3.ledna) byla svedena bitva pod Vyšehradem mezi oddíly spojeneckého vojska a královským vojskem, kterému z Vyšehradu velel prob. Václav Králík z Buřenic. Na den Šťastného kn. (14.ledna) oblehli oddíly spojeneckého vojska Biskupský dvorec, Vyšehrad a Hrádek na Zderaze. Na den sv. Maura opata (15.ledna) byl dobyt Biskupský dvorec a došlo k 1.bitvě u Košumberka mezi vojsky p. Jindřicha z Rožmberka a vojskem ryt. Žofie Pluhové, ze které Rožmberkovo vojsko uteklo. Na svátek Antonína poustevníka (17.ledna) byla svedena 2.bitva u Orlíka mezi Rožmberským vojskem a vojskem Žofie Pluhové, které bylo zničeno a následně byl obležen hrad Orlík. Zároveň proběhla 2. bitva u Košumberka mezi vojsky p. Jindřicha z Rožmberka a vojskem ryt. Žofie Pluhové, které ustoupilo do hradu, jenž byl následně obležen. Druhý den (18.ledna) byl dobyt Hrádek na Zderaze. Ve středu o svátku sv. Timothea apoštola (24.ledna) papež Bonifác IX. udělil provizi na arcibiskupský stolec v Mohuči Janovi Nasávskému. Nazítří (25.ledna) došlo k bitvě u Prahy mezi oddíly spojeneckého vojska a žoldnéřským vojskem ve službách krále, které po těžkých ztrátách uteklo k Českému Brodu. O svátku sv. Polykarpa biskupa (26.ledna) Rožmberské vojsko dobylo Orlík, na němž byla zajata ryt. Žofie Pluhová z Rabštejna. V pondělí po svátku sv. Karla Velikého (29.ledna) bylo obleženo královské horní město Kutná Hora vojsky vedenými hejtmány Hanušem Jihlavským a Joštem z Rokštejna. Na den Očišťování panny Marie (2.února) byla slavena na hradě v Polné velkolepá svatba markr. Prokopa s p. Eliškou ze Švamberka, obřad vykonal arcib. Olbram ze Škvorce za asistence bisk. Mikuláše z Rýzmburka a bisk. Jana IV. Litomyšlského, jako hosté přijeli

markr. Jošt s chotí markr. Anežkou Opolskou, páni Vilém z Landštejna a na Lipnici, Jindřich st. z Hradce a Albrecht z Valdštejna a na Brtnici, vl. Vladimír z Weitmile a drobná šlechta z okolí. Ve středu po svátku Očišťování panny Marie (7.února) kapituloval Vyšehrad, kde byl zajat prob. Václav Králík z Buřenic, nejvyšší kancléř království Českého. Druhý den (8.února) bylo dobyto Staré Město a byl oblehnut Králův dvůr. Na den sv. Školastiky (10.února) králem najaté žoldnéřské vojsko napadlo a oblehlo Menší Město. O svátku sv. Korony (20.února) přišli královskému vojsku posili k obléhání Menšího Města. Následující den (21.února) byla dobytá Kutná Hora, poté co se část obránců stáhla do hradu (Vlašský dvůr). V pondělí po sv. Valpurze (26.února) je dobyt hrad Košumberk. Nazítří (27.února) koupil po nátlakové akci pan. Václav Králík panství Chlum a Vimperk, za 1 fl. a 2 gr. a 2 fl. Ve středu po svátku sv. Valpury (28.února) vojska p. Olbrama ze Škvorce po zdlouhavém přesunu ze Starých Hradů oblehla hrad Strádov. V tomto měsíci také došlo k velkému přesunu královských vojsk z Vysokého Mýta k České Třebové, z Dolního Slezska do Dvora Králové, z Kladska k Rychnovu a z Horní Lužice do Mělníka. Na to odpověděli v příštích měsících bisk. Mikuláš z Rýzmburka shromážděním vojska u Moravské Třebové, kde jej podpořil oddíl hejtmána Jaroslava Uničovského a oddíl bisk. litomyšlského pod velením hejtmána Mikuláše Ústeckého, a přesun vojsk markr. Jošta pod velením hejtmána Bolka Pozořického k Doubravici.

Ve čtvrtek před svátkem sv. Kunhuty (1.března) byla po dohodě markr. Eliška ze Švamberka propuštěná ze zajetí, zatímco markr. Prokop je odvážen do Brna. Nazítří (2.března) přepadlo a dobylo vojsko z. Burcharda Strnada z Janovic tvrz Martinice. Na den sv. Kunhuty (3.března) byl dobyt Králův dvůr, při jehož obraně padl král Václav IV. Byl dobyt hrad Strádov a přitáhlo vojsko bisk. Mikuláše ke Kojetínu. O dni Přenesení sv. Václava (4.března) proběhla bitva u Jenštejna mezi vojsky arcib. Olbrama a vojsky pan. Zikmunda Hulera, která se po ztrátách stáhla do hradu, který byl oblehnut. Následující den (5.března) oblehlo tvrz Nasavrky vojsko p. ze Škvorce. V úterý po Přenesení sv. Václava (6.března) byla dobytá tvrz v Nasavrcích. O svátku sv. Řehoře papeže (12.března) markr. Jošt svolává na den Vstoupení páně na nebe (31.května) zemský sněm do Jihlavy. O druhé postrní neděli (18.března) vjíždí bisk. Mikuláš z Rýzmburka do Olomouce. Ve čtvrtek po

svátku sv. Benedikta opata (22.března) se rozešlo žoldnéřské vojsko, které obléhalo Menší Město. Druhý den (23.března) byla svedena bitva u Choustníkovra Hradiště mezi vojskem p. Jindřicha z Rožmberka a vojskem z. Anežky z Choustníka, které bylo zničeno, Rožmberkovi muži poté oblehli hrad. V sobotu po sv. Haštalovi mučedníkovi (31.března) bylo dobyto Choustníkovra Hradiště, na kterém byla zajata z. Anežka z Choustníka. O čtvrté neděli postní (1.dubna) šl. Kateřina z Všetat rozdala své statky, také složil pan. Václav Králík z Buřenic hodnost vyšehradského probošta a s ním spojený úřad nejvyššího kancléře, administrací vyšehradského proboštství s výkonem k tomu náležících povinností byl pověřen arcib. Olbram ze Škvorce. Následující den (2.dubna) se pan. Václav Králík z Buřenic vzdal všech svých výbojů ve prospěch původních vlastníků. Bisk. Mikuláš z Rýzmburka vyměnil panství Dřevčice a Všetaty za panství Kojetín s arcib. Olbramem ze Škvorce, kterému navíc doplatil 3 fl. V pondělí po Průvodní neděli (30.dubna) se vzdal markr. Prokop všech svých statků ve prospěch markr. Jošta za náhradu královských statků na Plzeňsku, pokud tato náhrada bude potvrzena novým králem. Poté markr. Jošt daroval panství Králíky do dědičného držení vév. Janovi II. a jeho sestře vev. Markétě a propůjčil statky na Olomoucku patřící původně markr. Prokopovi do doživotního užívání bisk. Mikuláši z Rýzmburka

sepsal váš drahý
a všemi milovaný

markrabie Jošt

P.S. pokud by byl dostatečný zájem mohlo by se v této hře pokračovat, a to asi od října.

Omluvička

Omlouvám se všem účastníkům zdařilé velikonoční výpravy, jenž byli poškozeni díky mé náhlé agresivitě a to za: kopance do nohou, dupnutí na palec u nohy či jiný prst, rány ukradenou pomlázkou (do ruky, do nohy, přes prsty, přes záda, přes ramena atd. ...), facky nebo jiné rány do obličeje, úrazy způsobené hozenou židlí, ledovou sprchu, bolestivé pády na zem, urážky na cti a to už je snad všechno.

Vaše
Kytka

P.S. Bolestné rozhodně nehradím.

Pozn. redakce: i my se omlouváme, ale z nedostatku místa se nám tento příspěvek nepodařilo dříve otisknout.